

medium est, atque optimum : id quod est
 ipsius virtutis. Simili modo circa actiones
 est excessus & defectus & medium. at vir-
 tus circa affectus actionisque fit: in
 quibus excessus peccat, defectus vitupe-
 ratur, medium verò & laudem & rectam
 executionem consequitur. Hæc autem
 utraque ad virtutem pertinent. mediocri-
 tas igitur quædam virtus erit, cum medi-
 j ipsius coniectrix, collimatricque sit. Præ-
 terea peccare multis modis possumus: ma-
 lum enim est infiniti, ut Pythagorici con-
 iectabant, bonum autem finiti: rectè agere
 vero verò modo tantum licet, atque id cir-
 co illud facile, hoc difficile est: facile si-
 quidem est à scopo aberrare, sicut ipsum
 attingere difficile. ob id igitur excessus
 & defectus vitij est, virtutis mediocritas.
 nam,

*Simpliciter bonus est, sed malus omni-
 modè.*

CAPVT VI.

Virtus igitur est habitus electius in
 mediocritate, quantum ad nos, con-
 sistens : quæ quidem mediocritas ratione
 præfinita sit: atque ita, ut prudens præfinit-
 ter: mediocritas autem duorum vitiorum,
 alterius per excessum, alterius per defe-
 ctum, atque eo etiam quòd vitia alia defi-
 ciunt ab eo quod fieri debet, alia exupe-
 rant & in affectibus & in actionibus : vir-
 tus verò medium & inuenit, & cõligit. Qua-
 propter substantia quidem & ratione, quæ
 quid sit res exponit, mediocritas : quan-
 tum ad optimum autem spectat, & quod
 bene se habet : extremitas virtus est. Ne-
 que tamen omnis actio, omnisque affectus
 mediocritatem admittit. nonnulli enim
 sunt affectus, qui statim vel ipso nomine
 cum pravitate implicantur: ut malevo-
 lentia, impudentia, & inuidia : & item a-
 ctiones, ut adulterium, furtum, homici-
 dium. omnia enim hæc & huiuscemodi
 ita appellantur, quia non excessus ipso-
 rum aut defectus, sed ipsa mala sunt: ut
 nullo modo possit quisquam in ipsis rectè
 agere, sed peccare semper necesse sit: ne-
 que bene, aut non bene se gerat, dum
 quatenus & quando, & quomodo oport-
 et, adulterium committit: sed dum abso-
 lutè vnumquodque horum facit, conti-
 nuò peccet. Perinde igitur est, ac si quis
 iniuste, ignaue, intemperanterque agen-
 so ponendam esse mediocritatem, excessum
 & defectum censet: nam hoc
 modo exuperationis & defectionis me-
 diocritas, exuperationis item exupera-
 tio, & defectionis defectio inueniretur.

A μέσον τι καὶ ἄριστον, ὅσοι ἢ τῆς ἀρετῆς. ἢ
 μοίας ἢ καὶ πρὸς τὰς περὶ τῆς ἀρετῆς ὅτιν ἑσθλὴν ἢ
 καὶ ἡλιείφως, καὶ τὸ μέσον ἢ ἢ ἀρετῆς, πρὸς πάλ-
 ῃ καὶ περὶ τῆς ἀρετῆς ὅτιν· ἐν οὖν, ἢ ἡδὲ ἑσθλῶν
 ἀμαρτανείων, καὶ ἢ ἡλιείφως φέρεται, τὸ δὲ
 μέσον ἐπιτηνέται καὶ καταρροῦται· ταῦτα δὲ
 ἀμφω, τῆς ἀρετῆς. μεσότης τις ἀρετῆς ἢ ἀ-
 ρετῆς, ὡς καὶ τῆς οὐσίας τῆς μέσου. ἐπι, τὸ μὲν
 ἀμαρτανείων, πολλαχῶς· ὅτι· τὸ γὰρ κακόν, τὸ
 ἀπίερον, ὡς οἱ Πυθαγόρειοι εἰκάζον· τὸ δὲ
 ἀγαθόν, τὸ πεπερασμένον. τὸ γὰρ καταρροῦν,
 μαναχῶς διὸ καὶ τὸ μὲν ῥάδιον, τὸ δὲ χαλε-
 πόν· ῥάδιον μὲν, τὸ ὀπίσσω τῆς σκοποῦ
 χαλεπόν δὲ, τὸ ὀπίσσω καὶ δια ταῦτ' οὐδ',
 τῆς μὲν κακίας, ἢ ἑσθλῶν ἢ ἢ ἡλιείφως τῆς
 δὲ ἀρετῆς, ἢ μεσότης.

Ἐὰν δὲ μὲν γὰρ ἀπλῶς, παντοδευτῶς δὲ
 κακοί.

C Κεφάλαιον 8.

Eστιν ἄρα ἢ ἀρετῆς ἕξις ποσεισθητικῆ, ὅτι
 μεσότητι οὐσία τῆ περὶς ἡμᾶς, ὡς ἔσο-
 μήν λόγῳ, καὶ ὡς αὐτὸ φρονίμος ὀρίσειε.
 μεσότης δὲ, δύο κακῶν τῆς μὲν, καὶ τῆς ἑσθ-
 λῶν τῆς ἢ, κατ' ἡλιείφω. καὶ ἐπὶ τῶ τὰς
 μὲν, ἡλιείφω τὰς δὲ, ἑσθλῶν τῆς τῶ δειον-
 τος, ἐν τε τοῖς παῖσι, καὶ ἐν ταῖς περὶ τῆς
 πλῶ δὲ ἀρετῆς τὸ μέσον καὶ ὀρίσειεν καὶ
 αἰρεῖσθαι. διὸ καὶ μὲν πλῶ οὐσία καὶ τὸν λό-
 γον τὸν πὶ τῶ φῶ λέγοντα, μεσότης ὅτιν ἢ ἀρε-
 τῆ καὶ ἢ τὸ ἀριστον καὶ τὸ δὲ, ἀκρότης. οὐ
 πᾶσα δὲ ὀπίσσω τῆς περὶ τῆς, οὐδὲ πᾶν πᾶ-
 ρος, πλῶ μεσότητι· ἔτινα γὰρ οὐδὲ οὐδὲ ὀρίσειεν
 σιωπηλῶν μὲν τῆς φωνῶν τῆς ὀπίσσω
 χαρῶν κακία, ἀνυχαρῆς, φθόνος καὶ ὀπίσσω τῆς
 περὶ τῆς ἑσθλῶν, μοιχρία, κλοπή, ἀνδροφονία· παύ-
 ται γὰρ ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα, λέγονται, τῶ αὐ-
 τὰ φάσκειν ἔτι, ἀλλ' οὐχ ἢ ἑσθλῶν ἢ αὐτῆς,
 οὐδὲ ἢ ἡλιείφως. ἐν ἔστιν οὐδὲ οὐδὲ οὐδὲ οὐδὲ οὐδὲ
 εἰ αὐτὰ καταρροῦν, ἀλλ' αἰεὶ ἀμαρτανείων·
 οὐδὲ ἔστι τὸ δὲ, ἢ μὴ δὲ, πρὸς τὰ τοιαῦτα, ἐν
 τῶ τῶ δὲ, καὶ ὅτι, καὶ ὡς μοιχδέειν· ἀλλ' ἀ-
 πλῶς τὸ ποιεῖν ὅποιον τούτων, ἀμαρτανείων
 ὅτιν. ὅμοιον οὐδὲ τὸ ἀξιῶν καὶ πρὸς τὸ ἀδῶ-
 κείν, καὶ δεικνύειν, καὶ ἀκολαφάμειν
 ἔτι μεσότητι, καὶ ἑσθλῶν καὶ ἡλιείφως
 ἔτι· ἔστι γὰρ οὕτω γὰρ, ἑσθλῶν καὶ
 ἡλιείφως μεσότης, καὶ ἑσθλῶν ἑσθ-
 λῶν, καὶ ἡλιείφως ἡλιείφως. ὡς ἄρα δὲ
 σωφρο-